ᲞᲠᲝᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲒᲐᲛᲝᲓᲘᲡ 1920 ᲬᲚᲘᲡ 3 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘᲓᲐᲜ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲝᲠ�გᲐᲜᲝ

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 40 (20081) ᲡᲐᲛᲨᲐᲑᲐᲗᲘ, 16 ᲗᲔᲑᲔᲠᲕᲐᲚᲘ, 1988 ᲬᲔᲚᲘ. ◆ ᲤᲐᲡᲘ 3 ᲙᲐᲞ.

ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲣᲠᲘ ᲡᲤᲔᲠᲝ

ᲔᲠᲗᲘᲐᲜᲘ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲑᲐ ᲐᲡᲐᲖᲠᲓᲝᲔᲑᲡ ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲣᲠ ᲣᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲚᲝᲑᲐᲡ

ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ, ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ, ᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲚᲓᲐᲪᲕᲘᲗ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲗᲐᲜᲘᲡᲘ ᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝᲔᲑᲨᲘ ᲙᲚᲐᲕᲣ ᲛᲝᲛᲐᲮᲓᲝᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲤᲘᲠᲛᲘᲡ "ᲞᲠᲐᲕᲓᲐᲡ" ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲒᲐᲛᲝᲛᲫᲘᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲙᲝᲠᲡᲢᲝᲠᲓᲘᲜᲔᲪᲘᲐᲨᲘ „ᲗᲐᲒᲐᲜᲘ ᲗᲑᲘᲡᲐ, ᲗᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ...“ ᲐᲦᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲤᲐᲥᲢᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲭᲐᲚᲐᲕ ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲠᲗᲝᲓ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲐᲨᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲙᲐᲜᲝᲜᲛᲓᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲛᲐᲛᲮᲝᲠᲘᲜᲐ ᲨᲔᲛᲝᲛᲬᲘᲡᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ. ᲛᲘᲖᲘᲡᲣᲚᲘ ᲓᲐᲓᲐᲓᲔᲑᲘᲗ ᲙᲐᲜᲝᲜᲘᲡ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲞᲐᲠᲐᲒᲠᲐᲤᲘ ᲐᲡᲔᲗᲘᲐ: „ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲙᲕᲔᲗᲘᲚᲘ ᲙᲝᲠᲡᲢᲝᲠᲓᲘᲜᲔᲪᲘᲐ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲠᲢᲝ ᲐᲠᲐᲡᲐᲠᲗᲝ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲡᲐᲯᲐᲠᲝ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘᲡ ᲨᲔᲛᲝᲛᲬᲘᲡᲘᲡ ᲛᲘᲠᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲙᲕᲔᲗᲘᲚᲘ ᲙᲝᲠᲡᲢᲝᲠᲓᲘᲜᲔᲪᲘᲐ ᲨᲔᲛᲝᲛᲬᲘᲡᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲒᲐᲜᲘᲮᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲜᲤᲚᲘᲥᲢᲘᲡ ᲛᲝᲒᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲘᲡ ᲣᲐᲦᲠᲔᲡᲘ ᲛᲝᲗᲮᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲘᲡ ᲣᲐᲦᲠᲔᲡᲘ ᲛᲝᲗᲮᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲒᲐᲜᲘᲮᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲜᲤᲚᲘᲥᲢᲘᲡ ᲛᲝᲒᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲘᲡ ᲣᲐᲦᲠᲔᲡᲘ ᲛᲝᲗᲮᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲒᲐᲜᲘᲮᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲜᲤᲚᲘᲥᲢᲘᲡ ᲛᲝᲒᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ.

ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐᲓᲒᲔᲑᲘᲗ ᲙᲐᲜᲝᲜᲘᲡ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲛᲘᲗ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲙᲝᲜᲡᲢᲘᲢᲣᲪᲘᲘᲗ ᲓᲐ ᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲚᲓᲐᲪᲕᲘᲗ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝᲔᲑᲘᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲜᲤᲚᲘᲥᲢᲘᲡ ᲛᲝᲒᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘᲡ ᲨᲔᲛᲝᲛᲬᲘᲡᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲒᲐᲜᲘᲮᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲜᲤᲚᲘᲥᲢᲘᲡ ᲛᲝᲒᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲘᲡ ᲣᲐᲦᲠᲔᲡᲘ ᲛᲝᲗᲮᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲒᲐᲜᲘᲮᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲜᲤᲚᲘᲥᲢᲘᲡ ᲛᲝᲒᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ.

ᲠᲝᲛᲐᲠᲘᲪ ᲪᲜᲝᲑᲘᲚᲘᲐ, ᲐᲛ ᲓᲦᲔᲑᲘᲗ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲛᲫᲘᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲘᲡ ᲛᲘᲠᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲙᲕᲔᲗᲘᲚᲘ ᲙᲝᲠᲡᲢᲝᲠᲓᲘᲜᲔᲪᲘᲐ „ᲗᲒᲐᲜᲘ ᲗᲑᲘᲡᲐ, ᲗᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ...“ ᲐᲦᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲤᲐᲥᲢᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲭᲐᲚᲐᲕ ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲠᲗᲝᲓ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲐᲨᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲙᲐᲜᲝᲜᲛᲓᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲛᲐᲛᲮᲝᲠᲘᲜᲐ ᲨᲔᲛᲝᲛᲬᲘᲡᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲘᲡ ᲣᲐᲦᲠᲔᲡᲘ ᲛᲝᲗᲮᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲒᲐᲜᲘᲮᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲜᲤᲚᲘᲥᲢᲘᲡ ᲛᲝᲒᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ.

**ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲛᲔᲪᲘᲔᲠᲔᲑᲐᲗᲐ ᲐᲙᲐᲓᲔᲛᲘᲘᲡ ᲨᲠᲐᲛᲘᲡ ᲬᲘᲗᲔᲚᲘ ᲓᲠᲝᲨᲘᲗ ᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲐᲪᲘᲘᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲙᲝᲜᲓᲘᲪᲘᲘᲗ ᲓᲦᲔᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ

ახლებურად მუშაობის ლოგიკა

როგორ ხელმძღვანელობს პარტიის რუსთავის საქალაქო კომიტეტი ეკონომიკური რეფორმის მიმდინარეობას

ამჟამად რუსთავის საქალაქო პარტიული ორგანიზაციის მთავარი საზრუნავი სამრეწველო საწარმოთა გადაყვანა სრულ სამეურნეო ანგარიშსა და თვითდაფინანსებაზე. ხელმძღვანელობენ რა ადგილებზე ეკონომიკური რეფორმის განხორციელებას, ქალაქის პარტიულმა კომიტეტებმა და პიროვნებამ დაიგროვეს გამოცდილება, რამდენიმე საწარმო პარმშან უკვე მუშაობდა ახალ პირობებში. წელს მათი რიცხვი მნიშვნელოვნად გაიზარდა.

სსრ კავშირის კანონი სახელმწიფო საწარმოს (გაერთიანების) აღსანიშნავ არსებითად ცვლის ეკონომიკის მართვის შეთოდებს, იწვევს კოლექტივების დაინტერესებას იმუშაონ უაირთიანად და მაღალხარისხოვნად, რაციონალურად გამოიყენონ ყველა შესაძლებლობანი, გასწიონ მაქსიმალური ეკონომია, იგი ქმნის შრომითს კოლექტივებში საჯაროობის, თვითმმართველობის, დემოკრატიის, ინიციატივის განვითარების განსაკუთრებით ხელსაყრელ პირობებს.

ახალი ეკონომიკური რეფორმის უდიდეს მნიშვნელობას ისიც მოწმობს, რომ სამეურნეო ანგარიძის შემოღებამდე საწარმოები ფარავდნენ მხოლოდ მიმდინარე ხარჯებს. მოგების ძირითად ნაწილს კი ბიუჯეტში გზავნიდნენ, სიიდანაც შემდეგ ცენტრალიზებულად ნაწილდებოდა. ახლა სურათი სავსებით შეიცვალა. სრული სამეურნეო ანგარიშის პირობებში თითოეული საწარმოს შემოსავალმა პროდუქციის რეალიზაციის შედეგად უნდა დაფაროს ბიუჯეტის ანგარიშსწორება, შრომის ანაზღაურებაც, რესურსების ხარჯებიც და უზრუნველყოს საწარმოს თვითგანვითარება. იგი ითვალისწინებს აგრეთვე საწარმოთაგან ხარჯების გადახდევინებას ყველა სახეობის რესურსის — ბუნებრივი, შრომითი, საკრედიტო, საწარმოო ფონდების გამოყენებისათვის.

რადიკალური რეფორმის პირობებში კოლექტივისა და მისი თითოეული წევრისათვის სულ ერთი როდია, ისრულებს თუ არა საწარმო ყველა შეკვეთას. მთავარია, როგორია სამეურნეოანგარიშებრივი შემოსავლის — მოგების წილი, რომელიც კოლექტივის განკარგულებაში რჩება; რამდენად სწრაფად ახლდება, უფრო სრულყოფილი ხდება თუ არა ყველა სამუშაო ადგილი, საქმრისი არის თუ არა წარმოებული პროდუქციის ტექნიკური დონე და ხარისხი, აი ეს არის სახელმწიფო საწარმოს (გაერთიანების) შესახებ სსრ კავშირის კანონის ლოგიკა, მისი დედაზრი და შინაარსი, წინათ კი ეს საკითხები მაინდამაინც მნიშვნელოვნად არ თვლდებოდა.

რა თქმა უნდა, ჯერჯერობით ამ მხრივ დიდ მიღწევებს ვერ დავიკვეხნით, მაგრამ რეფორმისათვის მზადება გადაიქცა პარტიის რუსთავის საქალაქო კომიტეტის, პირველად პარტიული ორგანიზაციების მთავარ საქმედ. ამ ნაწილით მიმდინარეობდა პარტორგანიზაციების დათვალიერება, რომელიც საქალაქო კომიტეტმა მოაწყო. კომუნისტებმა ობიექტურად შეაფასეს თავიანთი ძალები და შესაძლებლობანი ახლებურად მუშაობის პირობებში, გამოავლინეს რეზერვები და იმოქმედეს, რათა მაქსიმალური ეფექტი მიეღოთ. დათვალიერების მიმდინარეობისას პარტიული ორგანიზაციები თითოეულ კომუნისტს უსვამდნენ კითხვებს: როგორია შენი პირადი წვლილი დასახული ამოცანების ; განხორციელებაში? კონკრეტულად რით გამოხატება იგი? მოთხოვნა, ცხადია, ყველასათვის ერთნაირი იყო, როგორი მუშისთვისაც და ხელმძღვანელისთვისაც, მიუხედავად რანგისა და თანამდებობისა. მოთხოვნის სიმკაცრეზე სტატისტიკა მეტყველებს. დათვალიერების პერიოდში სათანადო სასკეთი დაედო 152 კომუნისტს, 10 კომუნისტი, რომლებმაც მთლიანად უგულებელყვეს პარტიის საწესდებო მოთხოვნა, გაირიცხნენ მისი რიგებიდან. დისსა ზოგიერთი ხელმძღვანელის თანამდებობისათვის შეუფერებლობის საკითხი და ზომებიც მიღებულ იქნა.

რეფორმის წინ უძღოდა კონკრეტული პოლიტიკური მუშაობა, როგორც ეროვნ, ისე ხელმძღვანელ კომუნისტებთან. პარტიული ორგანიზაციები უფრადღებით მოეკიდნენ მოწინავეთა გამოცდილებას, მუშაობაში სიახლეთა დანერგვას. კომუნისტებთან ინდივიდუალურ საუბრებში გამოიკვეთა მათი თვალსაზრისი მომავალი გარდაქმნებზე, აშკარაა, რომ პარტიის წევრთა აბსოლუტური უმრავლესობა მხარს უჭერს გარდაქმნას. გამოჩნდა აგრეთვე მისწრაფება — კიდევ უფრო გაძლიერდეს პირველადი პარტიული ორგანიზაციების როლი შრომითი კოლექტივის ცხოვრებაში. გამოთქვა კონკრეტული წინადადებანი, რომლებიც შევიყვანეთ, გადითვალისწინეთ და საფუძვლად დავუდეთ პარტიული კომიტეტისა და ბიუროების შემოქმედებითის მუშაობას. უკვე აღვნიშნე, რომ უგერგილო, უყაირათო მუშაკები გავათავისუფლეთ თავიანთი მოვალეობისაგან. მათ ნაცვლად დაწინაურდნენ ახალგაზრდა, მეოდე, გაოდაქმნის წარმატებით დაინტერესებული ადამიანები, რომლებმაც ახალ უნებებზე გამოავლინეს საუკეთესო უნართვისებები. აღსანიშნავია, რომ ახალი ხელმძღვანელები წინანდებურად ზევიდან კოდი დაინიშნენ, არამედ მიიღეს, ასე ვთქვათ, თავიანთი კოლექტივების ნდობის ვოტები. აი ამის მნიშვნელობა კი განსაკუთრებით იჩრდება სახელმწიფო საწარმოს შესახებ კანონის ძალაში შესვლის შემდეგ.

ეკონომიკურმა რეფორმამ პარტიული ორგანიზაციებისაგან მოითხოვა კადრების პოლიტიკური და ეკონომიკური განათლების გაუმჯობესება. იგი მთლიანად დაემორჩილა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ცნობილ დადგენილებას ამ საკითხზე. პარტიული ორგანიზაციები ცდილობენ ძლიერ ფორმალიზმი და მედავითნეობა პოლიტიკურ სწავლებაში, მჭიდროდ დაუკავშირონ იგი პრაქტიკას, მივაღწიონ სახალო მეურნეობაში გარდაქმნის არსის ღრმა გაგებას.

ბუნებრივია, კადრების სწავლება ეწყობა პარტიის საქალაქო კომიტეტთან, აგრეთვე ისეთ მსხვილ პარტიულ კომიტეტებთან, როგორიც არიან მეტალურგიული ქარხანა, საწარმოო გაერთიანებები „ზოტი“ და „ქიმბოჭკო“, ამწესაშენებელი ქარხანა და სხვები, რომელთაც საგამოსო რიგური შესაძლებლობანი აქვთ. აქ პრაქტიკულ მეცადინეობებს უქმ ვეგიბიან წამყვანი სპეციალისტები, ქალაქის ტერიტორიაზე დისლოცირებული სამეცნიერო დაწესებულებების მუშაკები, მოწვეული ლექტორები. ამ საკითხს დღეს მეტი ყურადღებით ეკიდება დირექტორთა საბჭო, რომლის მუშაობას ხელმძღვანელობს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრობის ასპოლუტური უმრავლესობა მხარს უჭერს გარდაქმნას. გამოჩნდა აგრეთვე მისწრაფება — კიდევ უფრო გაძლიერდეს პირველადი პარტიული ორგანიზაციების როლი შრომითი კოლექტივის ცხოვრებაში. გამოთქვა კონკრეტული წინადადებანი, რომლებიც შევიყვანეთ, გადითვალისწინეთ და საფუძვლად დავუდეთ პარტიული კომიტეტისა და ბიუროების შემოქმედებითის მუშაობას. უკვე აღვნიშნე, რომ უგერგილო, უყაირათო მუშაკები გავათავისუფლეთ თავიანთი მოვალეობისაგან. მათ ნაცვლად დაწინაურდნენ ახალგაზრდა, მეოდე, გაოდაქმნის წარმატებით დაინტერესებული ადამიანები, რომლებმაც ახალ უნებებზე გამოავლინეს საუკეთესო უნართვისებები. აღსანიშნავია, რომ ახალი ხელმძღვანელები წინანდებურად ზევიდან კოდი დაინიშნენ, არამედ მიიღეს, ასე ვთქვათ, თავიანთი კოლექტივების ნდობის ვოტები. აი ამის მნიშვნელობა კი განსაკუთრებით იჩრდება სახელმწიფო საწარმოს შესახებ კანონის ძალაში შესვლის შემდეგ აგირჩიეთ შრომითი კოლექტივების საბჭოები, უკვე აგრძნობა მათი მოქმედების ძალა. საბჭოების წინადადებით რამდენიმე საწარმოში გაიმართა დირექტორთა საკისტრესო არჩევნები.

ახალი კანონის ძალაში შესვლის შედეგად იჩრდება აგრეთვე სამართლებრივი ცოდნისადმი ინტერესიც. ეს კი აუცილებელია, ყველამ უნდა იცოდეს, რა უფლებებს ანიჭებს კანონი კოლექტივს და რა მოვალეობა ეკისრება მას.

ვსწავლობთ ჩვენც — პარტიის საქალაქო კომიტეტის მუშაკები, ჩვენთან შექმნილია ეკონომიკური განათლების საბჭო, რომელიც აანალიზებს ადგილებზე შობილ ყოველ სიახლეს, წარმატებისა თუ წარუმატებლობის მიზეზებს, იქნება მათი აღმოფხვრის მეცნიერულ რეკომენდაციებს.

საქალაქო კომიტეტი სათათბიროდ იწვევს ხოლმე იმ საწარმოთა სამეურნეო ხელმძღვანელებს, პარტკომებს, პარტბიუროებს ბ მდივნებს, რომლებიც სრული სამეურნეო ანგარიშით, თვითდაფინანსებისა და თვითანაზღაურების მეთოდით მუშაობენ. ისეთი ქალაქში 27 სამრეწველო საწარმო და ორგანიზაციაა, რომლებიც მთელი პროდუქციის 88 პროცენტს უშვებენ. მათ შორის სამეცნიერო საწარმოო გაერთიანება „ავტომატმრეწვი“ და რუსთავის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის ვაჭრობის სამმართველო შარშან გადავიდნენ პროგრესულ ფორმაზე და საკმეს იმთავითვე კარგად გაართვეს თავი. საკმარისია აღინიშნოს, რომ ორივე ამ კოლექტივის მოწადინებას დადებითი შეფასება მიეცა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ცნობილ დადგენილებაში.

ასეთ ეტაპზე ბევრ რამეს ანიჭებენ ადგილობრივ ინიციატივებს, ადგილი ეძლევა ინიციატივას, ადგილი არ რჩება ფორმალიზმს, ქალაქლიმიზნეულობას. ფუსფსტაკვაობას, სუფეგს სრული სამუშაო გაწყვეტილება და მიღწევების გარანტირებულია. საწარმოს აქვს წაგების თანდათანობით შემცირების კონკრეტული გეგმა. მის საფუძველზე უკვე შემცირდა ზარალანი კოქსის, თუჯისა და ფურცლოვანი ფოლადის წარმოება. ეს ღონისძიება მოიწონეს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა და შავი მეტალურგიის საკავშირო სამინისტრომ. პროგრამის განხორციელებამ საწარმოს საშუალება მისცა ერთბაშად შეემცირებინა ბალანსური ზარალიანობა 10 მილიონი მანეთის ოდენობით. ამ მხრივ მუშაობა გრძელდება, რაც საშუალებას იძლევა შემცირდეს 1,7 მილიონი ტონა ქვანახშირისა და მაღნის კონცენტრატების შემოზიდვა. საბოლოო ანგარიშით, გამთავისუფლდება ათასამდე ადამიანი, ქარხანა მიიღებს 36 მილიონ მანეთ ყოველწლიურ ეკონომიას, ყოველივე ამის შედეგად, რასაკვირველია, გაიზრდება ხელფასები, საერთოდ მუშაკთა შემოსავალი.

ეს კი იმის ნათელი მაგალითია, თუ რა შეუძლია დაამკვნის პირობებში მოგვცეს ადამიანის გაქტიურებას, ყველა მრომელის სამეურნეო დაინტერესებას, ინიციატივებზე დაყრდნობამ, კოლექტივის ნდობამ.

ახალი ეკონომიკური პოლიტიკის წარმატებული განხორციელებისათვის სამეურნეო ხელმძღვანელებმა პარტიულ ორგანიზაციებთან ურთიერთკავშირით მოკლე, დროში დიდი მოცულობის სამუშაოები შეასრულეს. მაგალითად „ზოტის“ საწარმოო გაერთიანებაში ვადამდე ჩაბარდა მწყობრში კაპროლაქტამის ახალი წარმოება, ათვისებულია უფრო ეფექტიანი სიმძლავრეები, მორაკეთებული იქნება და ბევრ რამეს განსაზღვრავს, გამართულად დავიწყეთ. ამან მოახდინა კიდევ თავისი დადებითი გავლენა. წლის პირველი რიცხვებიდანვე ქალაქის მრეწველობა ყოველდღიურად შარშანდელთან შედარებით საშუალოდ 5,3 პროცენტით მეტ და უკეთესი ხარისხის პროდუქციას უშვებს. იანვრის 20 დღეში შარშანდელთან შედარებით 200 ათასი მანეთით მეტი ღირებულების პროდუქცია გამოუშვეს. პირველი ნაბიჯები გეგმის ვადამდე შესრულების გარანტიას იძლევა, ასე რომ, წელგამართული შევხვდებით სოციალისტური რუსეთვის 40 წლისთავს, რომელიც წელს აღინიშნება.

რუსთავის სამრეწველო საწარმოები ამჟამად კიდევ ერთ მნიშვნელოვან გამოცდას აბარებენ. გაიზარდა ხელახალი ტექნიკური აღჭურვის ინტენსიურობა, მოქმედი საწარმოების რეკონსტრუქციის სამუშაოები. მაგალითად, მეტალურგიულ ქარხანაში შენდება ელექტროფოლადსადნობი სამმკრო, რომელსაც ნამზადების წარმოებაში ჩამოსმა ექნება. ეს გამორიცხავს მთელ რიგ საწარმოო პროცესებს მეტალურგიულ ცეკლში. სამმკროს ამუშავების შემდეგ საჭირო აღარ იქნება ხუთი მოძველებული სამმკრო, ქარხანა კი წელიწადში 150 მილიონ მანეთზე მეტ წმინდა მოგებას მიიღებს. ორჯერ გაიზრდება პროდუქციის წარმოება ამწესაშენებელ ქარხანაში მისი სრული განახლების შემდეგ. ამჟამად არ არის ქალაქში საწარმო, რომელსაც განახლება არ შეხებოდეს.

ყველაფრის მიუხედავად, ქალაქის პარტიულ, საბჭოთა და სამეურნეო ორგანოები ჯერ კიდევ ბევრი გადაუწყვეტელი პრობლემის წინაშე დგანან. თუნდაც ის, რომ საწარმოთა დამოუკიდებლობა ჯერჯერობით მაინც სრულყოფილი არ არის. მაგალითად, არსებული ტრადიციისამებრ სათანადო (საგებმო ორგანოებმა, სამინისტროებმა და უწყებებმა ზოგიერთ საწარმოს ამ წლისათვის გაუმართლებლად გაუფართოეს სახელმწიფო შეკვეთების ნომენკლატურა, რითაც მაქსიმალურად შეავსეს მათი საწარმოო პროგრამა, ხოლო მთლიანად ვერ უზრუნველყვეს სახელმწიფო შეკვეთები მატერიალური რესურსებით, სატრანსპორტო საშუალებებით და ა. შ. რკინიგზა კვლავაც ვერ აწვდის საკმაო რაოდენობის ვაგონებს, მშენებლები შეუფერხებლად ვერ იღებენ ხეტყეს, ლითონს, ცემენტს და სხვა მასალებს. ბევრი რამ არის დამოკიდებული აგრეთვე პარტნორიებზე, ამწესაშენებელი ქარხნის კოლექტივს, მაგალითად, შესწევს ძალები, მთლიანად გაართვა თავი სახელშეკრულებო ვალდებულებებს, თუ მას მოსკოვის „ოდნამის“ ქარხნის კოლექტივი შეუფერხებლივ მიაწვდის დაგეგმილ ძრავებს, ხოლო ცხინვალის მექანიკური ქარხანა — მექანჯანის კაბინებს. ასევე პარტნორიზზეა დამოკიდებული ქალაქის მთელი რიგ სხვა საწარმოთა გეგმების შესრულების ბედი.

გვაქვს კიდევ სხვა ნაკლოვანებანი, რომელთა შესახებ ფართო სხა-ბაასი გაიმართა ახლახან პარტიის საქალაქო კომიტეტის მეცხრე პლენუმზე. ზოგიერთი საწარმოში ყველა ინიციატივა ეფუძნებოდა ახალი რეფორმის პროპაგანდა, ამიტომ ზოგან მუშები უნდომლად ეკიდებიან მას. სწორედ ამით აიხსნება, რომ ამიერკავკასიის „მეტალურგმეზ ნ ი“ ტრესტში დიდი დაგვიანებით დაიწყეს ბრიგადული იჯარის ხელშეკრულებების დადება. ამ ბანკში ყველე ქვეგანაყოფს (ქარხნის განყოფილებებს, უნებებს, საამქროებს) აქვთ თავისი ანგარიში, საკუთარი სახსრები, საჭიროებისამებრ შეეძლიათ ისარგებლონ ბანკის კრედიტებით.

რუსთავის ვაჭრობის სამმართველოში განხორციელდა საკავშირო მნიშვნელობის ექსპერიმენტი — სავაჭრო ქსელში საქონლის კონტეინერიული შეზიდვა, რასაც დიდი ეკონომიური ეფექტი მოჰყვა. ეს გამოცდილება ახლა ფართოდ ინერგება ჩვენი ქალაქის მასშტაბით, განსაკუთრებით ადგილობრივ ინიციატივა, ადგილი არ რჩება ფორმალიზმს, ქალაქლიმიზზეულობას. ფუსფსტაკვაობას, სუფეგს სრული სამუშაო გაწყვეტილება და მიღწევების გარანტირებულია. საწარმოს აქვს წაგების თანდათანობით შემცირების კონკრეტული გეგმა. მის საფუძველზე უკვე შემცირდა ზარალანი კოქსის, თუჯისა და ფურცლოვანი ფოლადის წარმოება. ეს ღონისძიება მოიწონეს საქართველოს კომპარტიის

თბილისის „ანალიტიკურ-ანალიზური“ სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანება ფეიფოდიფრესებზე და თვითანაზღაურებაზე — ერთ წლის დამდეგიდან, ანალიზებ და მოლიანად ლაბორატორიებ ენ მომგებიანია ახლებური მუშაობა. წარმატებებია მოპოვებული ყველა ძირითად ტექნიკურ-ეკონომიკური მაჩვენებლების მიხედვით. მთლიანად სრულდ ებ ა პროდუქციის მიწოდების ვალდებულებები, რაც სამეურნეო ანგარიშით მოქმედების ერთ-ერთი უმთავრესი პირობაა.

იანვარში აქ გეგმის გადამეტებით 2.600 ათასი მანეთის პროდუქცია დამზადდა, სუფთა მოგება 900 ათასი მანეთი შედგინა. აქაური ნაკეთობანი საბჭოთა კავშირის ყველა კუთხეში, აგრეთვე მრავალ ქვეყანაში იგზავნება.

გაერთიანებას აქვს შესანიშნავი დამხმარე მეურნეობა, სადაც განვითარებულია მეფერობა, მყავთ საქონელი, ფრინველი, ეწევიან მეფუტკრეობას. წლეულს მუშა-მოსამსახურეებისათვის შენდება 12-სართულიანი საცხოვრებელი სახლი.

სურათებზე: გაერთიანების საცდელი ქარხნის საამწყობო საამქროს ელექტრომონტაჟეი ანა ფინფოროვა, ამავე ქარხნის მექანიკური საამქროს ინტერნაციონალური კოლექტივის ხარატები ალბერტ ეგიზარიანი, ავთანდილ გიუნაშვილი, ვლადიმერ კასიანოვი და ალიკ კაფაროვი.

3. ბენგიფრის ფოტო.

გუშინ, დღეს, ხვალ

ფაქტი ◆ მოვლენა ◆ კომენტარი

საკავშირო დროშა მეკაბელეებს

სასიხარულო ცნობა მიიღეს მოსკოვიდან ქართველმა მეკაბელეებმა. ქარხნის შრომითმა კოლექტივმა 1987 წლის შედეგებით საკავშირო სოციალისტურ შეჯიბრებაში სსრ კავშირის ელექტროტექნიკური მრეწველობის სამინისტროს და ელექტროსადგურებისა და ელექტროტექნიკური მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირების ცენტრალური კომიტეტის გარდამავალი წითელი დროშა დაიმსახურა.

ჩვენს კორესპონდენტთან საუბარში ქარხნის დირექტორმა გ. კუპუხიძემ განაცხადა: „შარშანდელი წყალდიდობის მძიმე შედეგების მიუხედავად, ქარხნის კოლექტივმა დაძაბული შრომით აინაზღაურა დანაკლისი და უზრუნველყო ხუთწლიდის ორი წლის დავალების წარმატებით შესრულება. თავი გამოიჩინეს მწნეხვებმა ა. მოდებაძემ და ვ. კაპანაძემ, ამდიდავებმა ა. პრიმიმაშვილმა და ზ. ყიფშიძემ, სპილენძის შემგრეხებმა ნ. გუნიავამ და თ. ჯანიაშვილმა, ენერგომექანიკური განყოფილების უფროსმა ა. ჩიფინაძემ, ელექტრომონტერების ოსტატმა ი. ქერესელიძემ და სხვებმა.

წლეულს, 1 იანვრიდან სრული სამეურნეო ანგარიშის პირობებში ემუშაობთ, გარკვეული გამოცდილება უკვე გვაქვს. კარგად დაეიწყეთ იანვარი, მიუხედავად დიდთოვლობისა, 100 პროცენტით შეესრულეთ პროდუქციის მიწოდების ვალდებულებანი“.

გარდამავალი დროშის მიღებით აღფრთოვანებული ზუსტაფინის „კაბელების“ ქარხნის კოლექტივი დიდი ენთუზიაზმით შრომობს თებერვლის გეგმის შესასრულებლად.

▼▼

დოკერ-მექანიზატორი

ფოთის საზღვაო ნავსადგურის მესამე გადამამუშავებელი საწარმოო კომპლექსის დოკერ-მექანიზატორთა პირველი ბრიგადა 30 წელს აერთიანებს, რომელსაც უკვე ათი წელია სათავეში უდგას წითელი დროშისა და სპპატონ ნიშნის ორდენების, მრავალი მედლის კავალერი, შავი ზღვის ფლოტის დამსახურებული მუშაკი დავით კუღუა.

მრავალი წელის მანძილზე თავდადებულ შრომაში დაწინაურებულმა ბრიგადამ მიმდინარე წლის იანვრის დაკალება 120 პროცენტით შეასრულა. გეგმის გადამეტებით დატვირთა და გადმოტვირთა დიდძალი სახალხო-სამეურნეო საქონელი. დოკერ-მექანიზატორთა შრომითს მეტოქეობაში აქტიურად მონაწილეობს კომკავშრომელი გია თოფურია.

ინიციატივიანი, დისციპლინიანი ახალგაზრდა (დოკერ-მექანიზატორი ალეკსანდრა სახის მექანიზმზე მუშაობას, ასე ახასიათებს. მას ბრიგადის ხელმძღვანელი.

გიას გვერდით ერთსულოვნად შრომობენ მისი ახალგაზრდა მეგობრები თ. გრიგოლია, გ. ჩუბინა, ვ. კორტაკა, დ. დადიანი, მ. ბზგილაკა და სხვები.

გ. თოფურია კარგად უთავსებს ერთმანეთს საზოგადოებრივ სასარგებლო შრომას და სწავლას. იგი ოდესის საზღვაო -საინჟინრო ინსტიტუტის საინჟინრო-ეკონომიკური ფაკულტეტის მესამე კურსის სტუდენტია.

გამოზამთრება

გეგმა სრულდება... ქალაქზე!

ლანჩხუთში, მახარაძესა და ჩოხატაურში უნდა სძლიონ მეცხოველეობის ჩამორჩენას

ზამთრის სუსხი ყველაზე მკვეთრად პალიატმოის ტბისა და მდინარე ფიჩორის ირგვლივ იგრძნობა. უამინდობამ აქ მდებარე მეცხოველეობის ფერმების მუშაობის პირობები გაურთულა. მაგრამ ზამთარს არ ეპუებიან ლანჩხუთის რაიონის სოფელ ღრმადელის საბჭოთა მეურნეობის ფერმის მუშაკები. ისინი გულისყურით უვლიან პირუტყვს. საქონელს კარგად აზამთრებენ აგრეთვე ლანჩხუთის მეურნეობის მეცხოველეობა ამავე რაიონის სოფელ გულიანის მეკამეჩრის ფერმაში. იგივეა, რომ კოლმეურნეობის მეცხოველეობის კომპლექსში სისუფთავისა და წესრიგისათვის ვერ იცლიან.

აქ თითქმის ყოველწლიურად ჩამოსავალი უკრანინდან ველის წითელი ჯიშის დიდ პროდუქტიულ ძროხები, მაგრამ შედეგს ვერ აღწევენ, რადგან საკვები არ ჰყოფნით. ახლაც, ზამთარში, თავი შემოელიალთ და პირუტყვს დღეინდაგ მამასისხლად ნაყიდ ნამჯას ამშეენენ.

იქვე, მახლობლად დავათვალიერეთ ადგილობრივი, მომთაბარე პირუტყვის ფერმა, რომელიც ძირითადად დაკომპლექტებულია ჩხოროწყუს რაიონის სოფელ მუხურიდან ჩამოსული მწყემსებით. ისინი კარგ განამზრკელობაც ღებენ. ამაზე იტყვიან ხოლმე, შინაურ მდგდელს შენდობა არა აქვსო. განა შრომაში ვერ მოინახა ფერმაში მუშობის მსურველი?

აქაური ასობით შრომისუნარიანი კოლმეურნე ხომ რესპუბლიკის ფარგლებს გარეთ საშოგარზეა წასული.

როცა ჩოხატაურის რაიონის სოფელ გუფურის კოლმეურნეობის მეცხოველეობის ფერმაში შევედით და გამბდარი პირუტყვის გამო გაკვირვება გამოთქვეთო, მწყემსმა მერან შენგელიამ დაგვაშვებდა:

— რატომ გიკვირთ, თქვე კაი ხალხო, ხომ ხედავთ, როგორი ხუსხიანი ამინდია, თოვის ზვინები ხელში ჩაგველია და პირუტყვს პატარა-პატარა ულუფას ვაძლევთ, გაზაფხულამდე რომ სული გაიტანონ.

ასეთივე მდგომარეობაა სოფელ დიდი ვანის მეცხოველეობის ფერმაში. მწყემსმა სოსო რამიშვილმა შემოგვჩივლა:

— 37 წელია ფერმაში ვმუშაობ, მაგრამ ამგვარ ბაგირებას არ შეეწერებოვარ, აგერ ვეებერთელა სილოსის კოშკებს რომ ხედავთ, ცარიელია, ადრე კი აქ სახალოსე მწვანე მახა თავზე საყრელი იყო, მაგრამ პირუტყვისათვის ზაფხულში ვინ ზრუნავს, ახლა ზმრთარი მძვინვარებს, მაგრამ საქონელი კარში გამოვრეკე, ტყეში ოლოს გავლენ-მეთქი.

ლანჩხუთის, მახარაძის, ჩოხატაურის რაიონების მეცხოველეობის დარგის მუშაკებს წლეულს გადდებული ვალდებულებები აქვთ ნაკისრი. პირუტყვი რიგიანად თუ არ გამოზამთრეს, ვალდებულებას როგორღა შეასრულებენ?!

ბ. ჩხაიძე,
„კომუნისტის“ სპ. კორ.

რადიკალური რეფორმა: კანონი მოქმედებს

კვლავ წვრილმანი მეურვეობა?

სსრ კავშირის ელექტროტექნიკური მრეწველობის სამინისტრო საწარმოს არარეალურ გეგმას უსახავს

ცხინვალის მომიანაქრებული სადენების ქარხნის შრომითი კოლექტივის საბჭომ სახელმწიფო საწარმოს (გაერთიანების) შესახებ კანონის შესაბამისად დაიწყო მუშაობა. საბჭოს პირველმა სხდომამ ამ ეტაპზე განიხილა წვრილმან მეურვეობასთან დაკავშირებული ყველაზე მტკივნეული საკითხი. აღინიშნა, რომ ახლა, სრული სამეურნეო ანგარიშის პირობებში მეტად საზიანოა წვრილმანი მეურვეობა. თუ საწარმო თვითონ არის საკუთარი „ბედის“ გამგებელი, მაშინ შესაბამისი სამინისტრო არ უნდა ჩაერიოს ყველაფერში, უნდა მისცეს საწარმოს კანონით მონიჭებული გარკვეული დამოუკიდებლობა.

რა გამოდის, სსრ კავშირის ელექტროტექნიკური მრეწველობის სამინისტროდან მ ს უ ლი გეგმის თანახმად წლეულს საწარმოს უნდა გამოუშვას 12.200 ათასი მანეთის პროდუქცია, რაც ორჯერ აღემატება მის შესაძლებლობას. ამის თაობაზე საგულდაგულოდ იმსჯელეს საბჭოს წევრებმა, ყოველმხრივ, ობიექტურად აწონ-დაწონეს საქმის ვითარება და დასაბუთეს, რომ ქარხანას შეუძლია უზრუნველყოს 11.500 ათასი მანეთის პროდუქციის დამზადება. სწორედ საბჭოს მიერ დასაბუთებული გეგმა წარუდგენეს ზემდგომ ორგანოსაც. ამის უფლება, როგორც უკვე ითქვა, საწარმოს, კერძოდ, საბჭოს კანონმა მიანიჭა.

— დიახ, თვითდაფინანსებისა და თვითანაზღაურების პირობებში საწარმოს დამოუკიდებელი მოქმედების დიდი უფლებები აქვს, მაგრამ პრაქტიკულად მაინც ვაწყდებით წინააღმდეგობებს, — გვეუბნება მომინაქრებული სადენების ქარხნის დირექტორი ფელქს ბეკოევი. — ახლა, სრული სპჯაროობის პირობებში მოურიდებელ ვიტყვი, რომ სიტყვა „დამოუკიდებლობა“ სიტყვად რჩება. 1988 წლისათვის მთელი პროდუქციის ასი პროცენტი სამინისტრომ სახელმწიფო შეკვეთით დაგვიგზავნა. არც ერთი პროცენტი არ დგვიტოვა მანვერორებისათვის, იმისათვის, რომ შეგვეძლოს მოლაპარაკების, შეთანხმების საფუძველზე ადგილზეც გავასაღოთ პროდუქცია.

რატომ გვაძლევს ხელს პროდუქციის ადგილზე გასაღება?

საწარმოს კეთილდღეობისათვის, მაგალითად, ყოველწლიურად მრავალი ობიექტის მშენებლობას ვეწევით და ამისათვის გვჭირდება სხვადასხვა სახეობის საშენი მასალები. ვისაც კი მასალები აქვს, მას მომინაქრებული სადენიც სჭირდება, და მოლაპარაკებით შეგვეძლო ერთმანეთისათვის გაგვეცვალა პროდუქცია. ამით ბევრი საქმის დაჩქარება შეიძლებოდა. ამიტომ, აუცილებელია დაგვრჩეს გარკვეული რაოდენობის საკუთარი ნაწარმი. სწორად არ მიმაჩნია, როცა ყველაფერი სახელმწიფო შეკვეთით უგზავნება მომხმარებელს. ჩვენ უფლება უნდა მოგვეცეს დამოუკიდებლად გავასაღოთ და მოვიხმაროთ გეგმის გადამეტებით გამოშვებული პროდუქცია, გამოვიყენოთ ნედლეული, მასალები, მოწყობილობა და ა. შ.

საქმისადმი ასეთი მიდგომით მართლაც ბევრს ისარგებლებდა საწარმო. აქ სისტემატიურად აანალიზებ მოძველებულ მოსამინაწარებელ დაზგარებს, ქვეულნი კი გამოუყენებლად ყრია, ამ დროს კი იგი ვიღაცას სჭირდება, რატომ არ უნდა შეგვეძლოს ხელმისაწვდომ ფასად გაყიდვა? მით უმეტეს, რომ ამას კანონი არ კრძალავს.

სამეურნეო ანგარიშზე გადასვლით წესრიგი დამყარდა მასალებთა და ნედლეულით მომარაგების საქმეში. გრაფიკის დამოდგენები კანონის თანახმად ადგენენ პასუხს, წარედგინებთან ჯარიმები.

მომინაქრებული სადენების ქარხნის კოლექტივი გულმოდგინედ ემზადებოდა სამეურნეო ანგარიშზე გადასასვლელად. ყურადღების ცენტრში იყო ყველა „წვრილმანი“, რომელსაც შეეძლო შეეფერხებინა საქმის წინსვლა. დროულად შეიმუშავეს ეკონომიკური ნორმატივები და პროგრამა „ხარისხი“ — 1988 წლისა და 2000 წლამდე პერიოდისათვის. თუ 1987 წელს სახელმწიფო ხარისხისნიშნიანი პროდუქციის ხვედრითმა წილმა წარმოების მოცულობაში 41,6 პროცენტი შეადგინა, 1990 წლისათვის იგი 95 პროცენტს მიაღწევს. პროგრამის თანახმად, პირველი კატეგორიის, ნაწარმი მთლიანად მოინსნება წარმოებიდან და ყველაფერი გაკეთდება იმისათვის, რომ იგი სამეალო სტანდარტების დონემდე აყიდეს.

სამეურნეო ანგარიშით მუშაობის პირველი თვე რწმენით აღავსებს კოლექტივს. მას კარგად ესმის, რომ ეს არის შრომის საუკეთესო პირობები და დიდი ხელფასი. საპირისპიროდ, ფაბრიკა-დანადგარები, ნაამისოდ შემუშავებული კომპლექსური გეგმა. საკავშირო სამინისტროო თანახმად საწარმოს გამოეყოს სახსრები, რათა გაფართოვდეს განაბულების მასშტაბები. მომავალში საკუთარი სახსრებიდა ამ ძალებით განზრახულია საწარმოს რეკონსტრუქცია, იმ ვარაუდით, რომ წელიწადში გამოუშვან 35-40 მილიონი მანეთის პროდუქცია, ახლანდელზე 3,5-ჯერ მეტი.

სამეურნეო ანგარიშზე მუშაობის პირველი დღეებიდანვე საწარმოს ხელმძღვანელობა დაინტერესებულია მოგების ზრდით, თითოეულ კაპიკს ითვლიან. წარსულს ჩაბარდა ის დრო, როცა ქარხანა წამგებიანი იყო და სახელმწიფო დოტაციას იღებდა. ახლა ამ მიზნით სახელმწიფო კაპიტალს არ გაიღებს. ამ საკითხზეც სიღრმისეულად ჰმსჯელეს სამეურნეო ანგარიშზე გადასვლისათვის მზადების კომისიის წევრებმა და დაარსებულს, რომ 1988 წელს მოგება 730 ათას მანეთს, ხოლო 1989 წელს 891 ათას მანეთს მიაღწევს.

ეს ციფრები მალე გაიზრდება, თუ მოხდება ფასწარმოქმნის რეფორმა. ქარხანა დღემდე მეტერენტაბელურ საწარმოდ ითვლება. აქ ერთი მანეთის სასაქონლო პროდუქციის წარმოებაზე 95 კაპიკი იხარჯება. საჭიროა გადაისინჯოს: ფასები და სპპრეისკურანტო ფასები დადგინდეს დარგის საშუალო თვითღირებულების მიხედვით. მხედველობაში უნდა იქნეს მიღებული ის ფაქტიც, რომ ამ მეტრე პარტიებად უშვებენ სხვადასხვა ზომის სადენს, არ ჰყოფნით სპეციალისტები.

არის სხვა პრობლემებიც, ზნირად ირთვება ელექტროენერგია. წელიწადში საშუალოდ

ᲬᲐᲠᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲘᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲞᲠᲔᲛᲘᲐᲡᲗᲕᲘᲡ

ᲣᲜᲘᲙᲐᲚᲣᲠᲘ ᲛᲔᲛᲙᲕᲘᲓᲠᲔᲝᲑᲐ

ᲜᲘᲙᲝᲚᲝᲖ ᲗᲝᲕᲖᲐᲫᲘᲡ „ᲡᲐᲘᲜᲟᲘᲜᲠᲝ ᲒᲔᲝᲛᲔᲢᲠᲘᲘᲡ“ ᲐᲗᲘᲗᲐᲛᲔᲣᲚᲘ

**ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲙᲝᲚᲐᲨᲘ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲞᲔᲓᲐ�გᲝ�გᲘᲣᲠᲘ ᲛᲝᲛᲖᲠᲣᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲔᲜᲘᲨᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲠᲐᲥᲢᲘᲙᲣᲚᲘ ᲡᲐᲥᲛᲘᲐᲜᲝᲑᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲝ ᲓᲐ ᲞᲠᲐᲥᲢᲘᲙᲣᲚᲘ ᲡᲐᲥᲛᲘᲐᲜᲝᲑᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲝ ᲓᲐᲪᲕᲘᲗ ᲣᲜᲘᲙᲐᲚᲣᲠᲘ ᲛᲔᲛᲙᲕᲘᲓᲠᲔᲝᲑᲐ ᲜᲘᲙᲝᲚᲝᲖ ᲗᲝᲕᲖᲐᲫᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲐᲓ ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲬᲚᲘᲡ ᲞᲠᲔᲛᲘᲐᲡ ᲛᲘᲜᲘᲭᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲞᲠᲔᲛᲘᲐᲡ ᲛᲝᲠᲬᲛᲣᲜᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐ ᲞᲠᲐᲥᲢᲘᲙᲣᲚᲘ ᲡᲐᲥᲛᲘᲐᲜᲝᲑᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲝ ᲓᲐᲪᲕᲘᲗ ᲣᲜᲘᲙᲐᲚᲣᲠᲘ ᲛᲔᲛᲙᲕᲘᲓᲠᲔᲝᲑᲐ ᲜᲘᲙᲝᲚᲝᲖ ᲗᲝᲕᲖᲐᲫᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲐᲓ ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲬᲚᲘᲡ

ცენტრალური გაზეთების ფურცლებზე

ამა წლის 4 თებერვლის „კომსომოლსკაია პრავდაში“ წავიკითხე ი. რუდენკოს კორესპონდენციია „მზითევი“ მრავალს მამანაშვილი ქვეხალოურთან: „ფილმ „მონანიების“ პროტაგონიტების კვალდაკვალ“.

ჩემს პარტიულ, მოქალაქეობრივ და მეცნიერულ მოვალეობად მიმაჩნია ამავე გაზეთში გამოვეხმაურო ამ გამოსვლას, რაც, მე მგონია, მოლითავად უნდა ეთანხმებოდეს დემოკრატიზაციას და საჯაროობას. ეს ჩემი გადაწყვეტილება იმიუსლისო, ემოციური აფეთქების ნაყოფი კი არა, დიდი ფიქრისა და ამის ანალიზის შედეგია, თუ რატომ დაიინტერესა ესოდენ დიდად გაზეთი მემკვიდრეობის გამო დავამ, და რა დასკვნები გამოიკვეს სტატიის ავტორს. მეორე დღეს რუბრიკით „ავ-ტო-რი!“ გამოქვეყნებულია მკითხველთა შეზოგთებული წერილები. ისინი ი. რუდენკოს ურჩევენ „უფრთხილდეო“ (ვის ან რას?), რამაც სახოლოდ დამარწმუნა, რომ სწორი არ იქნებოდა ეს პუბლიკაცია უპასუხოდ დაგვეტოვებინა.

როგორია სქემა კორესპონდენციისა „მზითევი“, რომელშიც მორგებულია მემკვიდრეობის გამო ბანალური დავის მოელი პერიპეტიები? ეს სქემა, თუ უნდ ეურნალისტურ ხაკმაზს მოგაშორებთ, ახე გამოიყურება: თენგიზ აბულაძის ფილმის „მონანიების“ ამაზარზენი პერსონაჟების შთამომავალები დღემდე ჩინებულად გრძნობენ თავს ქართულ მიწაწყალზე. და არათუ უბრალოდ ცხოვრობენ და ჩინებულად გრძნობენ თავს, არამედ დევნიან კიდეც 80-იანი წლების მეორე ნახევრის უდანაშაულო მსხვერპლთა შთამომავლობას.

არ ვარაკი იარლიყების მიწებება, მაგრამ ნუთუ ძველ კეთილ ტრადიციას დავივიწყებთ — საგნებს თავიანი სახელი ვუწოდოთო, — კორესპონდენციის ავტორის ეს დასკვნა თავით ბოლოამდე ყალბია. ეს მამაჩნია რესუბლიკის პარტიული ორგანიზაციის, ქართველი ხალხის მიმართ ცილისწმენდად, იმ ხალხისა, რომელიც დიდად დაზარალდა 1987-1988 წლებში. უსაფუძვლო რეპრესიებმა მოიცვა პირველი ეშელონის ბოლშევიკური ვეფრხილის მნიშვნელოვანი ნაწილი, ბევრი ქართველი კომუნისტი, რუსეთის სამი რეკოლუციის მონაწილე და საქართველოში ხალბოთა ხელისუფლების გამარკვევლებათაგან შემრძოლი, აუნაზღაურებელი დანაკლისი განიცადა ქართულმა მეცნიერებამ და შემოქმედებითმა ინტელიგენციამ. ეს იყო ჩვენი ხანგძდეული, ეს არის ჩვენი სატკივარი... თვით ფილმ „მონანიების“ გამოსვლის ფაქტი ხომ ისევი სწორი განწყობილების დასტურია, ვინც დღეს მოლიანად ჩვენი ქვეყნისა და რესუბლიკის ზნეობრივ და პოლიტიკურ კლიმატს განსაზღვრავს. აღსანიშნავია ის ფაქტიც, რომ ჯერ კიდევ ფილმ „მონანიების“ გამოსვლამდე საზნეობრივ პროფაკიციების და ანტიხანა კოშეხლებიან და ანტიოტიბის საკმეთა ფაბრიკაციის აკტორები ანانانان